

ПРОТОКОЛ

№ 13891

гр. София, 26.07.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 110-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **МАРГАРИТА Д. ДИМИТРОВА**

при участието на секретаря **ЕВЕЛИНА Б. БОРИСОВА**
и прокурора **Л. Анг. К.**

Сложи за разглеждане докладваното от **МАРГАРИТА Д. ДИМИТРОВА**
Частно наказателно дело № 20231110210193 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 13:33 часа се явиха:

ОБВИНЯЕМИЯТ Г. Т. Т. - конвоиран от Сла при бул. „Г.М.Димитров”,
гр.София - явява се лично и с назначения му на досъдебното производство
служебен защитник – **адв.С. И. от САК.**

ЗА СОФИЙСКА РАЙОННА ПРОКУРАТУРА – се явява прокурор **Л. К..**

ПО ДАВАНЕ ХОД НА ДЕЛОТО:

ПРОКУРОРЪТ - Да се даде ход на делото.

АДВ.И. - Да се даде ход на делото.

ОБВИНЯЕМИЯ Т. – Да се даде хода на делото.

Съдът намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото в днешното съдебно заседание, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

СНЕ САМОЛИЧНОСТТА НА ОБВИНЯЕМИЯ:

Г. Т. Т. - роден на *** г., в гр.Плевен, с постоянен адрес: с. ***, и настоящ

адрес: гр. София, ж.к. “****” ***, телефон за връзка: * * *, българин, български гражданин, със завършено средно образование, живее на семейни начала с лицето Е.Г.И., без деца, работи като общ работник във фирма ***, осъждан, ЕГН *****

На страните се разясняват правата по чл.274 и чл.275 от НПК.

ПРОКУРОРЪТ - Нямаме искания за отводи. Нямаме искания по хода на съдебното следствие и по доказателствата. Да се даде ход на съдебното следствие.

АДВ.И. - Нямаме искания за отводи и доказателствени такива. Да се даде ход на съдебното следствие.

ОБВИНЯЕМИЯТ Т. – Каквото каза адвокатът ми.

Съдът, като взе предвид становищата на страните,

ОПРЕДЕЛИ:

ОТКРИВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ

ДОКЛАДВА ДЕЛОТО с прочитане на внесеното искане на СГП - за вземане по отношение на обвиняемия Г. Т. Т., мярка за неотклонение „Задържане под стража” по ДП №445/2022 г. по описа на СО СГП, пр.пр. №16381/2022 г. по описа на СГП, на основание чл.64, ал.1 от НПК.

ПРОКУРОРЪТ - Поддържам внесеното искане.

АДВ.И. – Възразяваме срещу искането. Нямаме доказателствени искания.

ОБВИНЯЕМИЯТ Т. – Аз не съм се укривал, на мен ми се обадиха, казаха ми да се явя, и аз се явих. И те ме задържат, като ми се казва, защото съм се обаждал за поставени взривни устройства, примерно някъде. Аз такова нещо

никога не съм правил, нито съм се укривал. Ако ми се потвърди мярката, аз не знам, то от коя година е делото? От 2018 г., чак сега съм потърсен, оттогава бях в затвора, изтърпях наказание, което тук от РС ми дадоха, три години и половина. След това ходене по мъките, обжалвам, делото се върна пак на първа инстанция, не помня на кой съд беше и се отмени присъдата. И вече получих година и един месец, обаче съм лежал с тринадесет дена повече, няма значение. Откакто съм си излязъл миналата година, аз не съм се занимавал с престъпни деяния, не съм се занимавал с нищо, бил съм охрана, отговарял съм за машини за два милиона и половина, нищо не е изчезнало, хората са ми се доверили. И накрая в един момент на някой му е скимнало, че трябва да бъде задържан, да си отчете неговата дейност, моля Ви, аз съм вече в години човек, аз съм се оправил, на всеки съм помогнал, на никой не съм навредил, няма смисъл да ме държите тука. Това, някой да иска да си отчете дейност, не знам.

Съдът, като взе предвид становищата на страните

ОПРЕДЕЛИ:

ПРОЧИТА приложените писмени доказателства, писмени доказателствени средства и протоколи за извършени съдебно-следствени действия по ДП №445/2022 г. по описа на СО СГП, пр.пр.№16381/2022 г. по описа на СГП.

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ

ДАВА ХОД ЗА ПРЕНИЯ МЕЖДУ СТРАНИТЕ

ПРОКУРОРЪТ – Поддържам внесеното искане за вземане по отношение на Г. Т. Т., най-тежката МНО, а именно „Задържане под стража“. Намирам, че са налице изискуемите от закона процесуални предпоставки за съдебно задържане на обвиняемия. На първо място Т. е бил привлечен към

наказателна отговорност за престъпление по чл.326, ал.2, във вр. ал.1, във вр. чл.26, ал.1 от НК, за което се предвижда наказание лишаване от свобода до пет години. От наличния по делото доказателствен материал, може да се направи обосновано предположение, че обвиняемият Т. е извършил престъплението, за което е привлечен към наказателна отговорност. В тази връзка следва да се ценят свидетелските показания на В., Д., И., И., Й., Г., А., П. и Н., които са еднопосочни логични и в тях се намират обективни находки, че обвиняемият Т. е осъществил деянието, за което е привлечен към наказателна отговорност.

По делото са приложени и много доказателствени средства, справки от МВР, справки от ЕИС 112, както и други, които също са относими към предмета на доказване на делото и подкрепят обоснованото предположение.

Освен това са налице и другите две изискуеми от закона процесуални предпоставки, а именно реална опасност обвиняемият да се укрие, както и реална опасност да извърши друго престъпление.

Опасността от укриване в конкретния случай не е предполагаема, а е реална, доколкото е установено, че обвиняемия не живее на постоянния си адрес, няма адресна регистрация по настоящ адрес, както и известен такъв настоящ, на който да бъде намерен. Още повече, че в дн.с.з. обясни, че освен в „***“, адресът който неговият защитник посочи, от време на време пребивава и в ***, като не става ясно кога и в кой момент, къде може да бъде открит.

Относно трудовата ангажираност на обвиняемия, и възможността същият да бъде призован надлежно, чрез работодател, липсва доказателства по делото да има сключен трудов договор, а и самият той заяви, че от три дни работи в село Ярема, което по никакъв начин не е подкрепено, с каквито и да било доказателства или документи в тази насока.

Не е без значение обстоятелството, че Т. е бил обявен за общодържавно издирване, което е продължило значителен период от време, докато бъде установено местонахождението му, с цел призоваването му за нуждите на ДП.

На следващо място налице е и реална опасност обвиняемият да извърши ново престъпление. Същото от една страна се извлича от съдебното минало на Т., който е осъждан, а от друга страна, и от характера на деянието, за което

е привлечен към наказателна отговорност. Същото е извършено в условията на продължавано престъпление, касае се за няколко деяния, които поотделно осъществяват състава на чл.326, ал.2, във вр. ал.1 от НК. Като самият механизъм на самото деяние, се отличава с една по-висока степен на обществена опасност, в сравнение с другите деяния от този тип, което само по себе си, както съгласно националната съдебна практика, така и съгласно европейската, е самостоятелно основание, което обосновава опасността от извършване на ново престъпление. Ето защо, поради изложеното до тук съображения, моля СРС да наложи на Г. Т. Т. най-тежката МНО, а именно „Задържане под стража“, която се явява и единствено възможен процесуален способ, гарантиращ правилното и законосъобразно приключване на настоящото производство и изпълнение на посочените в чл.57 от НК цели.

АДВ.И. – Моля да бъде отхвърлено искането направено от РП-София за вземането на МНО по реда на чл. 63-64 от НПК, спрямо моя подзащитен. Основанията ми за това са следните, не са направени експертизи за идентичността на гласа на лицето, което е отправило неверни твърдения по националния телефон 112, за заложили бомби и други експлозивни материали, вероятно, в държавни учреждения. Ето защо твърдя, че направеното, така наречен обосновано предположение направено от прокуратурата, не е основано на действително съществуващи данни, които да свързват моя подзащитен с извършеното престъпление.

Освен това не отговаря на истината и обстоятелството, твърдяно от прокуратурата, че моя подзащитен няма настоящ адрес. На продиктувания адрес, той може да бъде открит, както е бил открит, всъщност, за призоваването вчера, когато е бил задържан и се е явил доброволно, без никаква принуда и без да се укрива.

По отношение на укриването и обявяването за общодържавно издирване, днес му е предявено постановление за обявяване на лицето за общодържавно издирване, и с вчерашна дата той го е подписал, а от днес е обявено самото издирване, 26.06.2023 г. А всъщност вчера за първи път той е бил призован по това наказателно производство, и както вече споменах, той се е явил доброволно, без абсолютно никакви проблеми, бил е задържан за 72 ч., но, подчертавам, той не се е укривал.

По отношение на характера на деянието, за което прокуратурата твърди,

че е основание да направи предположение, че моя подзащитен е с висока степен на обществена опасност, следва да бъде отбелязано, че по предходни осъждания, той не е бил осъждан, нито за същия тип престъпление, нито за подобно деяние. Ето защо считаме, че това основание не е обосновано, още повече, че прокуратурата не посочи конкретни факти и обстоятелства, които да сочат защо е направила такъв извод. Степента на обществена опасност, сама по себе си, не може да индикира и да обоснове риска от последваща престъпна дейност, тъй като, очевидно деянията от преди не сочат към този тип престъпления, а напротив, оборват това твърдение.

Аз моля, ако прецените, че следва да бъде наложена МНО, тя да не бъде „Задържане под стража“.

Пропуснах всъщност да спомена, по отношение на работата, той работи в хотелски комплекс, където извършва работа като общ работник, поясни, че вчера и онзи ден е извършвал подготвителна дейност за строителни работи, които предстояли в този хотел, като са почиствали площадка, на която е щяло да се извършва строителство, в което и той е щял да бъде ангажиран. Представената визитка, е визитка на фирмата, която държи този хотелски комплекс. Считам, че направеното искане от прокуратурата е изцяло необосновано и моля да не бъде постановяване МНО „Задържане под стража“.

ПРАВО НА ЛИЧНА ЗАЩИТА НА ОБВИНЯЕМИЯ Т. – Искам да кажа, защото, да ми отмените МНО за да ида да си работя, аз съм беден човек, няма смисъл да ме задържате, деянието, както е от нула до пет години, аз, това деяние няма да се докаже, защото аз никъде не съм се обаждал. Затова е безсмислено да ме държите в ареста, по-добре освободете ме, да си работя и да си изкарвам пари. В „***“ живея при Д., без жена ми, тя живееше преди при мен, но сега не живеем заедно, а в *** в една къща живея. Имам телефонен номер за връзка ще мога да бъде намерен на моя номер и адреса, посочен в „***“, ще Ви дам, още номера ако искате. Значи, не съм се укривал, след като човекът ми се обади, аз не знаех, кой е човека, аз бях на работа, телефона ми звъни и се обажда „Вие ли сте Г. Т. Т.?“, викам: „Аз съм“. „Вие сте обявен за издирване.“ Аз му викам „Защо?“, той ми вика: „Не знам.“ Защото аз мисля, че съм обявен за общодържавно издирване, тъй като преди време ми се откраднаха едни пари на Централна гара от една циганка, и

мислех, че затова ме търсят. Обаче, след като на другия ден се обадох на този човек, каза ми да отида в 03 РУ, и там ще изпрати колега да ме посрещне. Аз му се обадох, че съм пред 03 РУ.

Жена ми сега е на работа, в едно заведение в „Орландовци“ – „****“, живее при мен и във с.***.

ПРАВО НА ПОСЛЕДНА ДУМА НА ОБВИНЯЕМИЯ Т. – Да ми бъде отменена МНО от „Задържане под стража“ в по-лека такава.

Съдът счита делото за изяснено и обяви, че ще се произнесе с определение, след съвещание.

Съдът се оттегли на тайно съвещание.

След проведено тайно съвещание, съдът като взе предвид внесеното искане от СРП, становищата на страните и приложените доказателствени материали по досъдебното производство, намира за установено следното:

Производството е по реда на чл.64 и следващите НПК.

В СРС е постъпило искане от СРП по реда на чл.64, ал.1 от НПК за вземане на мярка за неотклонение „Задържане под стража“ по отношение на обвиняемия Г. Т. Т., по ДП №445/2022 г. по описа на СО СГП, пр.пр. №16381/2022 г. по описа на СГП.

Представителят на Софийска районна прокуратура, в съдебно заседание, поддържа внесеното искане.

Защитата на обвиняемия Т., осъществена в съдебно заседание чрез адв.С. И. от САК, навежда доводи, че към настоящият момент от съвкупния анализ на събраните доказателства по делото, не може да се направи извод за наличие на обосновано предположение за извършване на престъплението, в което е обвинен Т., както и че не е налице реална опасност обвиняемия да се укрие. Моли съда, на основание изложените аргументи, да вземе по отношение на обвиняемия Т. по-лека мярка за неотклонение.

Обвиняемият Т. изразява становище, че не е извършил

престъплението, за което му е повдигнато обвинение. В последната си дума, моли съда за по-лека мярка за неотклонение.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, приема за установено следното:

Досъдебно производство е образувано на 20.08.2018 г., по реда на чл.212, ал.1 от НПК, и е водено за престъпление по чл.108а от НК.

С постановление от 26.07.2023 г. на прокурор при СГП и следовател при СО-СГП, в качеството на обвиняем по досъдебното производство е привлечен Г. Т. Т., за престъпление по чл.326, ал.2, във вр. с ал.1, във вр. с чл.26, ал.1 от НК.

От събраните до момента доказателства по досъдебното производство, преценени в тяхната съвкупност /свидетелски показания на разпитаните множество свидетели, изготвеното заключение по СТЕ, изисканите и събрани справки, включително и за трафични данни от мобилните оператори в страната, може да се направи обосновано предположение, че обвиняемият Т. е извършил престъплението, за което му е повдигнато обвинение. Същественото в посочените доказателства е, че в тях са налични достатъчно данни, уличаващи обвиняемия Т. като лицето, което е осъществило на инкриминираните дати три телефонни обаждания на тел.112 от с.***, където е установено, че е пребивавал към инкриминирания период от време в ползван от него чужд имот, при които обаждания е подал три пъти неверни данни – сигнали за поставени взривни устройства на Централна ж.п.гара, в НДК и Съдебната палата. Следователно е налице първата предпоставка, предвидена в разпоредбата на чл.63, ал.1 от НПК, за вземане на най-тежката мярка за неотклонение „Задържане под стража” по отношение на обвиняемия Т..

Относно направеното възражение от защитата, че не са събрани всички доказателства относно авторството на деянието, следва да се отбележи, че прецизната преценка на доказателствената стойност на събраните по делото доказателства не е предмет на настоящото производство, а на същинския съдебен процес, като изискуемото за решаване на въпроса за мярката за неотклонение подозрение за осъществяване на инкриминираното деяние, не е редно да се приравнява на по-високия стандарт, който съдът прилага при решаване на въпросите за

вината и за отговорността по реда на чл.303, ал.2 от НПК – за доказаност на обвинението по несъмнен начин при постановяване на осъдителна присъда. Към настоящия момент, обвинителната теза на прокуратурата има добра доказателствена обезпеченост, която се основава на посочените доказателствени източници, като не са установени факти или обстоятелства, които да водят до елиминиране на обоснованото предположение за авторството на инкриминираното деяние. Действително, разследването по делото не е в своя начален стадий, но това се дължи на фактическата и правна сложност на делото, с оглед възникналата необходимост от изискване на множество справки, касаещи ползвателя на установения по делото телефонен номер към инкриминирания период от време, включително и информация от друга държава, разпит на множество свидетели, изготвяне на експертиза, както и издирването на обявления за общодържавно издирване извършител на инкриминираното деяние. Органите на досъдебното производство, обаче, следва да положат необходимите усилия за приключване на делото в разумен срок, като извършат всички необходими действия по разследването.

За престъплението, за което е привлечен Т. в качеството на обвиняем, се предвижда наказание лишаване от свобода до пет години и глоба, т.е. касае се престъпление, което е умишлено, но не е тежко по смисъла на чл.93, т.7 от НК. Деянието обаче, разкрива една по-висока степен на обществена опасност, доколкото е извършено при условията на продължавано престъпление – с три отделни деяния, като същевременно не се касае и за деец с ниска обществена опасност, предвид тежкото обременено минало на обвиняемия Т.. Характерът на престъплението, начинът и условията, при които е извършено престъплението, установени от събраните на досъдебното производство доказателства, навеждат на извод, че се касае за лице с висока степен на обществена опасност. В конкретния случай е възможно /с висока степен на вероятност/ оказване на въздействие върху свидетели по делото, с оглед например данните, че обвиняемият Т. и свидетеля И. са приятели от детските години, контактуват помежду си и се срещат.

Относно другата кумулативно дадена и изискуема от НПК предпоставка за вземане на най-тежката мярка за неотклонение - реална

опасност обвиняемият да се укрие или да извърши друго престъпление, съдът намира, че от анализът на материалите по делото се налага правният извод за нейното наличие. В тази насока, видно от приложената по досъдебното производство справка за съдимост, обвиняемият Т. е многократно осъждан за извършени от него тежки умишлени престъпления, което обстоятелство го характеризира като личност с висока степен на обществена опасност и трайно изградени престъпни навици. Фактът, че предходните осъждания на обвиняемия Т. са за тежки умишлени престъпления /основно кражби при опасен рецидив, квалифицирани състави на грабеж и др./, навежда на извод, че същият вече е установил трайна и последователна практика да си набавя средства за живот чрез извършване на престъпления. Обвиняемият Т. нееднократно е търпял ефективно наказание лишаване от свобода в затвор, но така наложените наказания очевидно не са постигнали предвидените в чл.36 от НК цели и не са изиграли възпиращо въздействие в посока преустановяване на престъпната му дейтелност. Налице е упорито продължавана престъпна дейност, което от своя страна обуславя реалната, а не хипотетична опасност, при една по-лека мярка за неотклонение от „Задържане под стража“, обвиняемият Т. да извърши престъпление.

Данните по делото сочат, че е налице и реална, а не хипотетична опасност, при една по-лека мярка за неотклонение от „Задържане под стража“, обвиняемият Т. да се укрие. Тази опасност произтича от факта, че същият няма трайна връзка с територията на страната, без надежден постоянен адрес, на който би могъл да получава призовки и книжа по делото, доколкото не живее на регистрирания постоянен адрес, а твърденията му, че живее на посочените адреси при свои приятели в гр.София и с.***, са само голословни и не изключват реалната опасност от укриване. По делото няма данни и за трудова ангажираност на обвиняемия Т.. Към настоящия момент твърденията в тази насока са само голословни, поради което съдът намира, че следва да бъде даден приоритет на обществения интерес, с оглед на който са формулирани и целите по чл.57 от НПК, пред личния интерес на обвиняемия Т..

Предвид гореизложеното, съдът намира, че искането на СГП за вземане на основание чл.64, ал.1, във вр. с ал.4, във вр. чл.63, ал.1 от НПК

мярка за неотклонение „Задържане под стража” по отношение на обвиняемия, следва да бъде уважено.

Водим от горните мотиви, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ВЗЕМА на основание чл.64, ал.1, във вр. с ал.4, във вр. с чл.63, ал.1 от НПК, мярка за неотклонение „**ЗАДЪРЖАНЕ ПОД СТРАЖА**“ по отношение на обвиняемия **Г. Т. Т., ЕГН *******, по досъдебно производство №445/2022 г. по описа на СО СГП, пр.пр.№16381/2022 г. по описа на СГП.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на жалба и протест в 3-дневен срок от днес, пред Софийски градски съд.

В случай на жалба или протест, **СЪДЪТ НАСРОЧВА** делото за разглеждане пред Софийски градски съд в открито съдебно заседание на **03.08.2023 г. от 10:00 часа**, за когато страните са уведомени от днес.

При постъпила жалба или протест, да се осигури конвоирането на обвиняемия **Г. Т. Т.**, за посочената дата и час на заседанието пред Софийски градски съд.

Препис от протокола да се изпрати незабавно на Началник на СЛА-гр.София, за сведение и изпълнение.

Препис от протокола да се предостави на служебния защитник на обвиняемия адв.И. от САК, който да послужи пред НБПП-гр.София.

Протоколът е изготвен в о.с.з., което приключи в 15:36 часа.

Съдия при Софийски районен съд: _____

Секретар: _____